

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.263/2023/4/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Hegedűs D. Andrea pártfogó ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

Kúria, 1055 Budapest, Markó utca 16.

Az alperes képviselője:

Dr. Kun Péter bíró, 1055 Budapest, Markó utca 16.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.21.631/2022/11.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú díját az állam viseli.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2022. február 4. napján kelt adatkiadási kérelmével az alperestől közérdekű adatok kiadását kérte. A felperes hat kérdést fogalmazott meg alperes irányába közérdekű adatok kiadását kérve a 6/2013. PJE alperesi döntéssel kapcsolatosan. Adatigénylésében kérte a jogegységi határozat meghozatala előtt a Magyar Nemzeti Banktól bekért pénzügy szakmai véleményt is.

Az alperes megválaszolta a felperes öt kérdését és ezzel szolgáltatva a kért közérdekű adatokat, de nem adta ki a megküldeni kért szakvéleményt, azt arra hivatkozással tagadta meg hogy az az információs önrendelkezési jogról és információszabadság szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 27. § (5) bekezdése szerinti döntést megalapozó adat.

A felperes keresetében a 6/2013. Polgári jogegységi határozat meghozatalához az MNB-től bekért pénzügy szakmai vélemény kiadását kérte.

[2] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az adat kiadását az Info tv. 27. § (5) és (6) bekezdése alapján jogszerűen tagadta meg. Az adatkezelő szerv vezetőjének mérlegelési döntésétől függ, hogy a döntés megalapozását szolgáló adat megismerése iránti igényt elutasítja, vagy sem. Mérlegelte, hogy a bíróságok ítélkező tevékenységét a jogegységi határozatra alapozzák és így a szakvélemény egyes megállapításainak kiragadása nem biztosítaná a jövőben az egységes ítélkezési gyakorlatot. Az adat nyilvánosságra kerülése, nyilvánosságra hozatala veszélyeztetné, hogy megkeresésére szervek, személyek véleményt adjanak. A vélemény nyilvánosságra kerülése gátolná az elfogulatlan véleményadást, megnehezítené a tevékenységének ellátását. Zárt adatkezelés mellett csatolta az adatigényléssel érintett véleményt.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és úgy rendelkezett, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a felperes viseli.

Határozatának indokolásában idézte Magyarország Alaptörvénye I. cikkének (3) bekezdését, VI. cikkének (3) bekezdését, az Info tv. 26. § (1) bekezdését, a 3. § 5. és 9. pontját, a 27. § (5)

és (6) bekezdését, a 28. § (1) bekezdését, a 30. § (5) bekezdését, a 31. §-át, valamint a 31. § (2) bekezdését.

A kialakult alkotmánybíróági gyakorlatra hivatkozással érdekösszemérést végzett, melynek során a felperes közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alkotmányos jogát és az alperesi érdemi védekezésben megjelenő, a bírósági jogalkalmazás befolyástól mentes végzéséhez fűződő közérdeket vetette egybe.

E körben rögzítette, miszerint, hogy az alperes milyen tények, következtetések, pénzügyszakmai szempontok alapján jutott a kötelező erejű megállapítására a titkos, zárt tanácskozása során, nem nyilvánosságra tartozó közadat, ennek megismerése alkotmányos indokokkal korlátozható. Az alperesi működés keretén belül keletkezett az adat, de a nyilvánosságra hozatalához nem fűződik közérdek, ezzel szemben viszont fontos, Alaptörvényben garantált közérdek a bíróságok működésébe vetett bizalom léte és védelme. Álláspontja szerint ez sérülhet, ha a bíróságokra kötelező erővel meghozott alperesi döntésnek a jogi indokolásán túl, az azt megalapozó vélemények, szakmai álláspontok is megismerésre kerülnek. Lehetséges, hogy az adott szakmai vélemény olyan adatokat, tényeket is tartalmaz, amelyeket nem vettek figyelembe a jogegységi határozat meghozatalakor, ez azonban a szakvéleményből és a jogegységi határozat megismerhető szövegéből, indokolásából azok egybevetésével sem feltétlen derül ki. Ha ezt a szakvéleményt, adott esetben az alperes által figyelembe nem vett szakmai érveit is megismerhetővé teszi, ezzel utólagos magyarázatra szoríthatja, nem adott esetben az alperest, mert ő jogegységi határozatát meghozta és más határozatot ez ügyben nem hoz, hanem az egyes ügyekben eljáró bíróságokat. A devizahiteles ügyekben eljáró bírók döntéseivel, döntéshozatalával szemben olyan pénzügyszakmai érvek kaphatnának nyilvánosságot az adatigénylés teljesítésével, amely érvek nyilvánosságra hozatala a felperesi igényérvényesítésben megjelenő jogosultságát, szükségét lerontja a jogbiztonságba vetett érdek.

Megítélése szerint a bíróságok feladat- és hatáskörének külső befolyástól mentes ellátása az adatkiadási kérelemmel érintett szakvélemény vonatkozásában nemcsak a Kúria működése szempontjából vizsgálándó, hanem a Kúria kötelező erejű határozatát alkalmazó bíróságok működési rendje szempontjából is, és ezeket a jövőbeni döntéseket veszélyeztetné, vonhatná kétségbe adott esetben a szakvélemény adatai felhasználásával a felperes, vagy mások.

Kifejtette, hogy az a tény, miszerint az MNB, mint „állami pénzügyintézet”, „Magyarország központi bankja” adott pénzügyszakmai véleményt, nem jelenti azt, hogy a szakmai vélemény tartalma közérdekű adat, illetve bárki által megismerhető közérdekű adat lenne. A szakvéleményadás befolyástól mentes döntést akkor szolgál, ha az adott eljárásban eljáró felek számára készült szakvélemény készítője abban a tudatban van, hogy ezen szakvéleményt az adott eljárásban értékelve használják fel és nem olyan, adott esetben egyedi igényeket kiszolgáló perekben szolgáltat, szolgáltatthat érveket, amely peres eljárások nincsenek konkrét összefüggésben az adott szakvéleménnyel.

A jelen per tárgyát képező szakvélemény a Polgári jogegységi határozatot hozó bírósági tanács tagjai számára készült, a kérdéseikre válaszolt a vélemény készítője és a tanácsstagjai voltak jogosultak arra, hogy a szakvélemény megállapításait értékelve azokat beemeljék, vagy éppen mellőzzék a jogegységi határozat meghozatalakor. A felhasznált szakvélemény egyes megállapításai nyilvánosságra hozatalához nem fűződik olyan közérdek, mint a jogegységi határozat kötelező erejéhez és annak jogi indokaihoz, amely bárki számára megismerhető és az eljáró bíróságok irányában kötelező rendelkezéseket tartalmaz. A jogegységi határozat érvényességéhez fűződő bizalmat és a befolyástól mentes bírói munkát az biztosítja, ha a jogegységi határozat alapjául szolgáló egyes dokumentumok, így a per tárgyát képező pénzügyi szakvélemény, nem kerülnek nyilvánosságra, és a felperes közadat megismerési joga korlátozódik.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és az alperest a kereseti kérelme szerinti adatok kiadására kérte kötelezni.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróságnak figyelemmel kellett volna lennie az Alkotmánybíróság ítélezési gyakorlatára. Az elsőfokú bíróság ítélete kirívóan jogsértő, mert a per tárgyát képező közérdekű adatot végérvényesen elvonja a nyilvánosság elől. A Kúria általa kezelt, a határozathozatalhoz felhasznált közérdekű adatok megismerhetősége korlátozásának szükségessége nem támasztható alá az elsőfokú bíróság által hivatkozott indokok alapján.

Hangsúlyozta, hogy a jogegységi határozat meghozatalára 2013. december 16. napján került sor, míg az adatkiadási kérelem előterjesztésére 2022. február 4. napján. Az alperes több alkalommal is határozottan kijelentette, hogy devizahitelezéssel kapcsolatban már minden általa szükségesnek vélt jogegységi döntést meghozott. A jogegységi határozat megalkotása már több mint kilenc éve megtörtént, az ún. DH törvényekben jogszabályi szintre emelte a jogalkotó, továbbá az kizárólag pénzügyszakmai megállapításokra korlátozódik, ami kizárja a szigorúan csak jogértelmezési kérdésekben döntő alperes részéről a további devizahitelezés problémaköréhez kapcsolódó jogkérdések megítélését igénylő jogegységesítő tevékenységben való felhasználás lehetőségét.

Álláspontja szerint nincs jelentősége annak, hogy az alperes a jogegységi határozat meghozatala során nem nyilvános ülésen hozta meg a döntését, nem a döntés meghozatalának a menete körülményei képezik a per tárgyát, hanem maga az adat. Hivatkozott arra is, hogy a PJE meghozatalához felhasznált külső szakvélemények nem voltak a nyilvánosság részéről megismerhetők, azonban a PSZÁF által készített szakvélemény mindenki számára utóbb megismerhetővé vált.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tévesen állapítja meg, hogy az adat nyilvánosságra hozatalához, megismerhetőségéhez nem fűződik közérdek, ezzel szemben a bíróságok működésébe vetett bizalom léte és védelme a bíróságok feladat- és hatáskörének külső befolyástól mentes ellátása, a pártatlanság védelme jogszerűen megalapozza az adat kiadásának megtagadását. Álláspontja szerint akkor rendítheti meg egy nyilvánosságtól önkényesen elzárt közérdekű adat megismerése a közbizalmat, ha az adat arra szolgál bizonyítékkul, hogy az adatot felhasználó bíróság működése során az adat tartalmát a pártatlanság követelménye ellenére figyelmen kívül hagyta. Ebben az esetben a bíróság elvesztette a bírósági mivoltát, ezért éppen a jogállamiság léte ad arra felhatalmazást, hogy az ilyen bíróságot társadalmi kritikák érijék.

Hivatkozott arra is, hogy a deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült elvi kérdések vonatkozásában került meghozatalra a PJE, ezért kapcsolódik az Európai Uniónak a fogyasztói szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. április 5. napján elfogadott 93/13 EGK irányelvhez és a Charta 11. cikkéhez is. Mivel a kereseti kérelmének tárgya szoros összefüggésben áll az Emberi Jogok Európai Egyezményével, illetve a Charta rendelkezéseivel, ezért nélkülözhetetlen lett volna az EJEB, illetve az EUB által folytatott joggyakorlat bemutatása, értékelése.

A felperes a fellebbezési tárgyaláson az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése iránti kérelmet terjesztett elő, az alábbi kérdésekre vonatkozóan:

Értelmezhető-e a Charta 11. cikkében foglalt véleménynyilvánítás és tájékozódás szabadsága akként, hogy az nem terjed ki a nemzeti bíróság által kezelt közérdekű adatra, ha az adat kezelője azt állítja, hogy az adat kiadása veszélyeztetné a törvényes működését, feladat- és hatáskörének külső befolyástól mentes ellátását?

Értelmezhető-e a Charta 11. cikke úgy, hogy a nemzeti bíróság a közérdekű adatnak minősülő, döntéshozókészítő külső szakmai véleményt minden időkorláton túl kirekeszti a megismerhetőség köréből arra hivatkozva, hogy annak megismerése az állami szerv véleményadót eltántorítaná a további, későbbiekben történő véleményadástól?

[5] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan járt el, amikor érdekösszemérést végzett. Megfelelően utalt arra, hogy van relevanciája annak, hogy nem nyilvános eljárás során keletkeztek az adatok. Az MNB adott pénzügyi szakvéleményt, azonban ez nem jelenti azt, hogy a szakvélemény bárki által megismerhető közérdekű adat lenne. Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a szükségesség és az arányosság elvének figyelembevételével jogszerűen utasította el a közérdekű adat kiadása iránti kérelmet.

Téves az a felperesi érvelés, miszerint az adat keletkezésétől eltelt idő és egyes – nem közvetlenül jelen üggyhöz kapcsolódó – döntéshozókészítő anyagok nyilvánosságra kerülése önmagában igazolja, hogy a felperes által kért adat nyilvánosságra kerülése ne lenne hatással az alperes (és a bíróságok) törvényes működésének rendjére. Hivatkozott arra, hogy az Alkotmánybíróság 3486/2022. (XII. 20.) AB határozatában éppen azt emelte ki korábbi gyakorlatából, hogy „a jogalkotó csak azt kívánja meg, hogy a *veszélyeztetés megállapítható* legyen, ami nem követeli meg annak egyértelmű megállapítását, hogy a törvényes működési rend megzavarása, vagy a feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyásolása minden kétséget kizáróan, bizonyosan be fog következni {4/2021. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [89]}.”

Hivatkozott arra, hogy csatolta a közérdekű adat kiadása iránti kérelem részbeni megtagadását igazoló bizonyítékot, amelyet a törvényszék megvizsgált és azt állapította meg, hogy bizonyította a megtagadás jogszerűségét.

Az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdése értelmében az Európai Unió joga – a (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt. Azonban a felperes által hivatkozott közösségi normák és nemzetközi egyezmények rendelkezései jelen ügyben a felperesnek nem biztosítanak alanyi jogot a követelése érvényesítésére.

[6] A felperes fellebbezése a per érdemére vonatkozóan nem megalapozott.

[7] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján kizárólag a pártfogó ügyvéd díjának viselésére vonatkozó rendelkezés tekintetében megváltoztatta.

[8] A felperes a fellebbezési tárgyaláson a Pp. 130. § (1) bekezdése alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság az Európai Unió Bíróságának az előzetes döntéshozatali eljárását

kezdeményezze. A Fővárosi Ítéltábla ezen kérelmét a fellebbezési tárgyaláson elutasította, azt a Pp. 130. § (3) bekezdése alapján ezen ítéletében megindokolja.

[9] Az EUMSZ 267. cikkének harmadik bekezdése értelmében, ha az uniós jog értelmezésének kérdése olyan tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben merül fel, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

A másodfokú bíróság e körben csupán utal arra, hogy az EUB állandó ítélkezési gyakorlata szerint az olyan nemzeti bíróság, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, csak abban az esetben mentesülhet e kötelezettség alól, ha megállapítja, hogy a felmerült kérdés nem releváns, vagy a szóban forgó uniós jogi rendelkezést az EUB már értelmezte, vagy az uniós jog helyes értelmezése olyan nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár. [2021. október 6-i Consorzio és társa ítélet C-561/19, ECLI:EU:C:2021:799, 33. pont és az ott hivatkozott gyakorlat.]

[10] A Fővárosi Ítéltábla a hazai bírósági szervezetrendszer, valamint a jogorvoslati rendszer alapján nem minősül olyan bíróságnak, amely határozata ellen nincsen jogorvoslati lehetőség, ezért nincsen előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező kötelezettsége sem. Az EUMSZ 267. cikkének második bekezdése alapján azonban a Fővárosi Ítéltábla is jogosult előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni az uniós jog értelmezésére vonatkozóan. Azonban valamennyi nemzeti bíróság mérlegelési joggal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a határozatuk meghozatalának lehetővé tételéhez szükséges-e valamely uniós jogi kérdés eldöntése. A bíróságok nem kötelesek az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előtűnik felmerült valamely kérdést az EUB elé terjeszteni, ha a kérdés nem releváns, vagyis abban az esetben, ha a kérdésre adott válasz – bármi legyen is az – nem befolyásolhatná érdemben a jogvita megoldását. [Consorzio és társa ítélet C-561/19, ECLI:EU:C:2021:799, 34. pont és az ott hivatkozott gyakorlat.]

[11] Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 51. cikk (1) bekezdése alapján a Charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével mellett – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre.

[12] A perbeli jogvitában nem merült fel az Unió jogának a végrehajtása, illetve alkalmazása, kizárólag az Info tv. rendelkezéseit volt szükséges vizsgálni. Mivel jelen ügyben nem volt relevanciája az uniós jog értelmezésének, ezért a Fővárosi Ítéltábla az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmet elutasította.

[13] A jelen jogvita elbírálása szempontjából jelentőséggel bír az, hogy azonos adatra nézve, az MNB érintett véleményére vonatkozóan korábban más felperes már megismerés iránti igényt terjesztett elő és az alperes megtagadása folytán a bíróságok ezen megismerési igény megtagadásának megalapozottságáról határoztak, így a Kúria a Pfv.IV.21.749/2016/9.

számú ítéletében, amellyel az ezen adat kiadására vonatkozó részében az elsőfokú bíróság elutasító rendelkezését helybenhagyta. A Kúria ezen ítéletének [42] pontja szerint:

„A Kúria azt is rögzíti, hogy természetesen a Kúria alperesnek, mint közintézménynek fokozottan tűnie kell a tevékenységével kapcsolatos különböző véleményeket, beleértve az akár élesen megfogalmazott kritikai észrevételeket is, ez azonban nem érinti azt, hogy a felkért külső véleményadókat is terhelne ez a fokozott tűrési kötelezettség. Nem okszerűtlen a Kúria szerint az a következtetés, hogy amennyiben a felkért, illetve a jövőben felkérendő véleményadók személyükben támadhatóvá válnak, ez befolyásolhatja közreműködési hajlandóságukat, illetve véleményük befolyás-mentességét is – a külső, befolyás-mentes vélemények hiánya (elmaradása) pedig alkalmas lehet a Kúria tevékenységének veszélyeztetésére is. A konkrét esetre vonatkozó ilyen mérlegelés a Kúria szerint valójában érdek-összemérést jelent, amelyet az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) és a magyar Alkotmánybíróság gyakorlata is szükségesnek tart az alkotmányos alapjogok ütközése esetén (közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog ütközése a személyes adatok védelmével, illetve az alperes befolyás-mentes működéséhez fűződő érdekekkel). Az alperes elnökének mérlegelése nem volt önkényes, nem volt ellentétes a logika alapvető szabályaival sem. Ilyen körülmények között a Kúria a vélemények kiadására irányuló kereseti kérelmet (negyedik kereseti kérelem) nem találta alaposnak.”

[14] A Kúria ezen indokolása a másodfokú bíróságot köti. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a keresetet azon okból is, hogy jelen eljárásban az alperes zártan csatolta a megismerni kívánt adatot, ezért lehetőség volt az ún. érdekösszemérés elvégzésére, az egyedi vizsgálat jelen ügyben megvalósulhatott.

[15] A Fővárosi Ítéltábla a csatolt dokumentumot áttekintve megállapította, hogy az a kérdéses Jogegységi Határozattal kapcsolatosan adatokat tartalmaz, így az Info tv. 27. § (6) bekezdése szerinti érdemi vizsgálatra lehetőség volt. Megjegyzendő, hogy ezen érdemi vizsgálat során a Fővárosi Ítéltábla nem abból indult ki, hogy a 6/2013 Polgári jogegységi határozatnak mi a tartalma, az a szakvéleménnyel egyező, vagy esetleg ellentétes megállapításokat tett, hanem az, hogy a jogegységi határozat tartalma összefügg a véleményben megfogalmazott kérdéskörrel, így az ténylegesen a döntés megalapozását szolgálta.

[16] Az érdekösszemérés vonatkozásában hangsúlyozandó, hogy a jogegységi döntéssel érintett ún. deviza alapú szerződések olyan mértékű társadalmi problémát generáltak, ami nem csak rendkívül sokak egzisztenciáját érintette, hanem az igazságszolgáltatási tevékenységet is nagymértékben befolyásolta. Erre tekintettel volt szükséges a jogegységi döntés elfogadása, majd az ún. DH törvények meghozatala a jogalkotó részéről. Ezt meghaladóan ezen probléma jogi megoldása a mai napig nem zárult le véglegesen, számtalan bírósági eljárás van folyamatban jelenleg is, amelyek az ún. deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos jogi kérdéseket vizsgálják. Ezen fenti körülmények figyelembevételével szükséges értékelni, hogy a jogegység fenntartása az alperes feladata, a befolyásolástól mentes működése vonatkozásában okkal merülhet fel, hogy nemcsak az adott jogegységi döntéssel kapcsolatosan, hanem későbbi, a jövőre nézve, akár az ún. deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos döntései vonatkozásában is külső befolyás

veszélyeztetettsége állhatna fenn az adat nyilvánosságra hozatala esetén. Az alperes e körben helytállóan hivatkozott az Alkotmánybíróság gyakorlatára, amely szerint „a jogalkotó csak azt kívánja meg, hogy a veszélyeztetés megállapítható legyen, ami nem követeli meg annak egyértelmű megállapítását, hogy a törvényes működési rend megzavarása, vagy a feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyásolása minden kétséget kizáróan, bizonyosan be fog következni.” {4/2021. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [89] }

[17] Mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy jelen esetben a felperest megillető információszabadság jogához képest elsőbbséget élvez a bírósági ítélezési tevékenység vonatkozásában a jogegység fenntartása. A másodfokú bíróság e körben utal a felperesi fellebbezésben foglaltakra, miszerint ezen döntése nem a végérvényes elzárását jelenti az információ szabadságának, hanem éppen a felek által hivatkozott Info tv. 27. § (5) és (6) bekezdése alapján a nyilvánosság ilyen jellegű korlátozása az adat keletkezésétől számított 10 évig áll fenn.

[18] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatosan rámutat, hogy uniós jogi érintettség hiányában nem volt szükséges az Európai Unió Bíróságának gyakorlatát értékelni. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata a nyilvánosságnak azon jogát, hogy közérdekű információkhoz hozzáférjen, következetesen elismeri az Egyezmény 10. cikkének 1. bekezdése folytán. Az EJEB gyakorlata szerint hasonló tárgyú ügyekben az Egyezmény 10. cikkének 1. bekezdésében biztosított jogokba történő beavatkozás (az adat hozzáféréseinek megtagadása) esetén azt szükséges vizsgálni, hogy az megfelel-e a 10. cikk 2. bekezdésében foglaltaknak. Ez utóbbi bekezdés a szabadságok gyakorlása során a korlátozások között nevesíti a bíróságok tekintélyének fenntartásához szükségeseket. Az érdekösszemérést tehát az EJEB is szükségesnek ítéli az ilyen típusú ügyekben.

[19] A Fővárosi Ítéltábla azonban indokoltan találta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a körben, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját ki viseli. A felperes a fellebbezésében költségmentesség engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő nem csak a másodfokú eljárásra kiterjedően, hanem az elsőfokú eljárásra történő visszamenőleges megadását is kérte. Ezt követően az elsőfokú bíróság a 15. sorszámú végzésével akként rendelkezett, hogy a felperes részére személyes költségmentességet engedélyezett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint, figyelemmel a felperes által előterjesztett kérelemre, valamint az elsőfokú bíróság által hozott 15. sorszámú végzésre is, az elsőfokú bíróság költségmentesség engedélyezése kiterjed az elsőfokú eljárásra is, így a felperest megillető költségmentesség folytán az állam viseli a pártfogó ügyvéd díját. E körben a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (3) bekezdésére figyelemmel rögzíti, hogy a per tárgyának értéke nem határozható meg, a perben pedig teljes mértékben pernyertes az alperes.

[20] A pernyertes alperes költséget nem számított fel, ezért arról a Fővárosi Ítéltábla nem döntött.

[21] Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2023. június 13.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró